

Predikan i Skeplanda och Hålanda kyrkor 2021 av Tobias Bäckström

Första söndagen efter trefaldighet

”Vårt dop”

Hes 36:25-28

Rom 6:3-11

Joh 3:1-8

Ps: 586:1-3, 1:4, 69, 386, 258:5-7, 60:1

Upplever du att ditt liv står och stampar och inte kommer vidare? Att du har fastnat i ett mönster, kanske ett destruktivt mönster som du inte kan ta dig ur? Och när du jämför dig själv med hur du var för några år sedan så tycker du att du inte rört dig ur fläcken.

Ja, hur gör man för att komma ur en återvändsgränd eller bryta med destruktiva tankar och vanor? Hur öppnar vi oss för nya goda vanor och fridfulla tankar? Eller med andra ord: hur gör vi för att bekämpa synden och ondskan inom oss?

Ja, jag tänker att just ordet ”bekämpa” kan led fel. Vi får lätt för oss att synden inom oss är något som vi med egen kraft ska rota ut. Med en andlig variant av Roundup försöker vi få bukt med ogräset inom oss. Men försöker vi förändra oss själva kommer vi bara upptäcka att vi inte klarar av det.

Alla vill vi nog förändras till det bättre – men problemet för de flesta av oss är ändå att vi inte vill det *tillräckligt* mycket. Vi nöjer oss med att ta bort ogräset som syns, medan rötterna finns kvar. Och bara om man är villig att förändras så fullständigt som det krävs kan också synden rotas ut. Med ”fullständigt” menar jag så totalt att man kan tala om en ny människa, ett nytt jag som har ersatt det gamla jaget.

Och en sådan fullständig förändring kan vi inte åstadkomma själva. Vi måste födas på nytt, och det ligger i sakens natur att födas – det är inget vi själva åstadkommer. Vi föddes av vår mor en gång i tiden, och även vår andliga födsel är något som andra ligger bakom.

Men nytt liv kan inte uppstå om inte det gamla dör, för det är bara när det gamla livet dör som det nya kan uppstå. Det gäller på många områden, i naturen omkring oss och det gäller även för oss.

Skillnaden har att göra med att döda eller låta dö. Försöker vi aktivt döda synden eller låter vi den dö. Vi övervinner inte synden genom kamp, utan genom *kapitulation*. När det gäller ogräset inom oss får vi kapitulera, ge upp helt enkelt. Istället för att döda synden *dör* vi *med* den, och det är så ondskan inom oss dör.

Onda tankar, dåliga vanor och destruktiva mönster, det handlar inte om att aktivt försöka bekämpa dessa utan att låta dem dö. Skillnaden kan verka hårfin. Men i det senare fallet börjar det med att acceptera svagheten inom oss. Acceptera vår begränsning. Att aktivt bekämpa ondskan betyder att vi ideligen kommer att misslyckas. Och skulle vi lyckas emellanåt leder det till att vi själva växer i vår egen duktighet.

För att inte fastna i samma misstag gång på gång måste du veta var du befinner dig och vart du är på väg. Ditt liv måste ha en riktning och det får det bara om du har ett mål. Det betyder inte att livets färd går spikrakt. Tvärtom är nog det vanligaste att livets berättelse tar sig många olika omvägar och ibland återvändsgränder. Men så länge du lär dig av dina misstag istället för att upprepa dem så har livet ändå en riktning, även om du sicksackar dig fram.

Men hur ska du hitta din riktning, din livsberättelse så att ditt liv får en mening?

Ja, svaret är att låta ditt liv vävas samman med Kristi liv. Vandra med honom! Berättelsen om Jesus – gör den till din egen! Låt Jesus liv bli ett mönster för ditt liv.

Att vara kristen är att vandra i Kristi efterföljd. Att gå med honom och låta hans liv präglade ditt liv. Men ingen föds till att bli kristen, det börjar med dopet, då förenas vi med Kristus. Ja, Paulus säger att vi blir *ett* med honom. Hans liv blir vårt liv. Hans berättelse och hans livsvandring blir också vår.

Det gäller i synnerhet den viktigaste delen av hans liv. Och vilken är den? Ja, det är bara att läsa evangelierna. Dagens evangelium är hämtad ur Johannes. Johannes har 21 kapitel men Jesus rider in i Jerusalem redan i kapitel 12. Nästan halva evangeliet handlar alltså om den sista veckan, från palmsöndag till påskdag.

Jesus död och uppståndelse är det viktigaste mönstret, inte bara för honom utan också för dig. Det är detta mönstret som blir vår räddning, för att bli frälst måste du dö. Och då handlar det om att räddas undan från dig själv, det vill säga din gamla människa. Den människan måste dö och synden och ondskan med den. Döden med Kristus är inte någon slutpunkt utan en startpunkt.

Det betyder inte att det är enkelt, för den delen av dig som måste dö kämpar för sin existens. Den framhärdar och lägger fram sina argument. Förklara för dig att det är andras fel, tar fram bittra minnen ur ditt förflutna, ljuger och manipulerar.

Och lösningen är alltså inte att kämpa emot utan att spika fast den gamla människan på korset. Dö med Kristus så får du leva med Kristus. Det som kan se ut som ett slut är i själva verket början på något nytt, ett nytt liv.

Bli ett med Kristus, låt dig förenas med honom, dö med honom, då får du också uppstå med honom.